

**ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา  
หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง วีรชน คนกล้า เมืองย่าโม วิชาสังคมศึกษา  
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 โรงเรียนบ้านหินเพิง จังหวัดนครราชสีมา**  
**The Results of The Concentrated Language Encounters Activity Oriented, Integrated  
Unit “Yar Mo, The Herine”, Social Studies of Prathomsuksa III And IV Students in  
Ban - Hin - Pheang School Nakhonratchasima Province**

วิลัยวรรณ ชานะกิจ (Wilaiwan Chanakit)\*

สถาพร ชันโต (Sathaporn Khanto, Ph.D.)\*\*

**บทคัดย่อ**

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง วีรชน คนกล้า เมืองย่าโม วิชาสังคมศึกษา 2) พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน วิชาสังคมศึกษา โดยให้นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป 3) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา โดยให้นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในวิชาสังคมศึกษา ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ในชั้นเรียนแบบเรียนรวมชั้น จำนวน 10 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านหินเพิง อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัด การเรียนรู้ จำนวน 12 แผน แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน การพูด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนธันวาคม 2553 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2554

**ผลการวิจัยพบว่า**

1. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง วีรชน คนกล้า เมืองย่าโม วิชาสังคมศึกษา สามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ยังมี ข้อบกพร่องมีปัญหามากและ วงจร แต่สามารถทำกิจกรรมได้เสร็จในเวลา มีนักเรียน 3 คน มีลักษณะการอ่านและเขียนค่อนข้างช้า นักเรียนไม่คุ้นเคยกับวิธี การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เนื้อหาที่ใช้เป็นเนื้อหาใหม่ และผู้วิจัยได้ปรับกิจกรรมให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู ทำให้นักเรียนทั้งหมดสามารถอ่านได้ และให้ร่วมกลุ่มกันทำกิจกรรม แต่ก็พบว่านักเรียนที่อ่านช้า และเขียนช้า ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม ของกลุ่ม ผู้วิจัยจึงปรับกิจกรรมให้นักเรียนที่อ่านช้า เขียนช้ามารวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกับครู โดยให้ฝึกอ่านทบทวนเนื้อหาเดิม และเนื้อหาใหม่ก่อนเพื่อนในชั้น และให้ฝึกการเขียนเรื่องตามนิทาน ส่วนนักเรียนคนอื่นให้ร่วมกลุ่มกัน และแยกกันเมื่อเขียนเรื่อง นักเรียนที่อ่านได้ช้า และเขียนช้าสามารถอ่านและเขียนได้เอง และนักเรียนส่วนใหญ่กล้าแสดงออกในการพูดนำเสนองานหน้าชั้น

**คำสำคัญ:** การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

**Keywords:** To develop the learning activity, The concentrated language encounters activity oriented, Integrated unit.

\* นักศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (การพัฒนาหลักสูตรและการสอน) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

\*\* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2. ผลการพัฒนาทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูดในวิชาสังคมศึกษา พบว่า นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 78 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งเมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์ พบว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ทั้งคะแนนและจำนวนนักเรียน

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา พบว่า มีนักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 73 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ซึ่งเมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์ พบว่า ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ทั้งคะแนน และจำนวนนักเรียน

4. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในวิชาสังคมศึกษาโดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ( $\bar{X} = 2.10$ ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ด้าน และมีความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นอันดับที่ 1 ( $\bar{X} = 2.42$ ) ด้านบรรยากาศ การเรียนรู้เป็นอันดับที่ 2 ( $\bar{X} = 2.04$ ) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอันดับที่ 3 ( $\bar{X} = 1.85$ )

### Abstract

The objectives of this study were: 1) to develop the learning activity by using the concentrated language encounters activity oriented, integrated unit "Yar Mo, the Heroine," Social Studies Subject, 2) to develop listening skill, reading skill, speaking skill, and writing skill in Social Studies Subject so that the students would have scores passing criterion 70%, and there were 70% of number of students passing criterion for 70% up, 3) to develop the learning achievement in Social Studies Subject so that the students would have scores passing criterion 70%, and there were 70% of number of students, and there were 70% of number of students passing criterion, and 4) to study the students' opinion on the concentrate3d language encounters activity oriented in Social Studies Subject by using Action Research. The target group included Pratomsuksa 3 and Pratomsuksa 4, in the classroom as inclusive classroom during the second semester of 2010 school year, Ban - Hin - Pheang School, Dankhantod District, Nakhonratchasima Province. The instrument using in this study consisted of: (1) 12 Knowledge Management Plans, (2) the Skill Test in listening, reading, writing, and speaking, (3) the Learning Achievement Test in Social Studies Subject, and (4) the Questionnaire of Students' Opinion on the concentrated language encounters activity oriented. Data were collected by the researcher from December 2010 to February 2011.

### The research findings found that:

1. For the effect of the concentrated language encounters activity oriented, integrated Unit "Yar Mo, the Heroine," Social Studies Subject, could be concluded that there were some disadvantages in each cycle of learning activity. But. The activity could be finished in time. There were 3 students reading and writing slowly. They were nor familiar to the concentrated language encounters activity oriented since the content was new. In addition, the researcher modified activity for students to read loudly following the teacher. As a result, all of them could be able to read. They were assigned for participating in group activity. But, it was found that the students who read and wrote slowly, didn't participate in group activity. So, the researcher modified the activity for those who read and wrote slowly to participate in group activity with the teacher by training for reading the former content as well as new content before their classmates, and writing following the story. For the other students, they were grouped together. Then, they separated for writing story. Consequently, the slow reading and writing students could be able to read and write by themselves. Furthermore, most of students were courage to express themselves by speaking through their class presentation.

2. For the effect of skill development in listening, reading, writing, and speaking of Social Studies Subject, found that the students had scores passing criterion 78%, and there were 80% of number of students passing the

criterion. Comparing with criterion, found that they could pass the specified criterion as 70% both of score and number of students.

3. For learning achievement in Social Studies Subject, found that the students had scores passing criterion 73%, and there were 70% of number of students passing the specified criterion. Comparing with criterion, found that they could pass the specified criterion 70% in both of score and number of students.

4. For the students' opinion on the concentrated language encounters activity oriented in Social Studies Subject in overall, it was in "Agree level in moderate level" ( $\bar{X} = 2.10$ ). Considering each aspect, found that the students had their opinion in "Moderate" level in all of 3 aspects, and the opinion on obtained benefit in the first order ( $\bar{X} = 2.42$ ), in learning climate aspect as the second order ( $\bar{X} = 2.04$ ), and the learning activity management in the third order ( $\bar{X} = 1.85$ ).

### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เป็นการยกระดับคุณภาพของประชากรให้สูงขึ้น เพื่อให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองของประเทศอย่างแท้จริง และได้มุ่งจัดการศึกษาเพื่อสร้างสรรค์สังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ และมุ่งสร้างคน หรือนักเรียนที่เป็นผลผลิตโดยตรงจากการศึกษา ให้มีคุณลักษณะ มีศักยภาพ สามารถพัฒนาตนเอง และสังคมไปสู่ความสำเร็จได้ วิธีการหนึ่งที่ส่งเสริมคุณลักษณะ และศักยภาพดังกล่าวก็คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ยังได้ระบุว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ ในการจัดการเรียนการสอนต้องส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะด้านการสื่อสาร ที่จะนำไปสู่ การสร้างสรรค์ความรู้ หรือสารสนเทศเพื่อการติดต่อ สื่อสารกับผู้อื่น การตัดสินใจอย่างเหมาะสม สามารถจัดการกับปัญหา และความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม สามารถปรับตัวให้ทันต่อ การเปลี่ยนแปลง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552) ในการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หลักในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตลอด 12 ปี โดยธรรมชาติของวิชา มาจากศาสตร์หลายแขนง จึงมีลักษณะเป็นสหวิทยาการ จึงเป็นกลุ่มสาระที่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมศักยภาพการเป็นพลเมืองดีให้กับนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

สังคมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การเชื่อมโยงติดต่อสื่อสารที่หลากหลายทำให้การปรับตัวเข้ากับบริบทของสภาพแวดล้อม จึงมีความสำคัญที่ต้องส่งเสริมให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้มีความสามารถทางสังคม มีความรู้ มีทักษะคุณธรรม ค่านิยมที่เหมาะสม ที่ประกอบไปด้วยความรู้ด้านเนื้อหา การนำไปใช้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักหน้าที่ มีทัศนคติ และค่านิยมที่ดีงาม ที่ได้จากการปฏิบัติตนของผู้เรียน (ลัดดา ศิลาน้อย, 2548) ซึ่งได้มีการบรรจุวิชาไว้ในหลักสูตรเพื่อให้ให้นักเรียนทุกระดับชั้นเห็นความสำคัญของวิชาสังคมศึกษา (ลัดดา ศิลาน้อยและคณะ, 2547) สำหรับผู้เรียนในสถานศึกษาขนาดเล็กที่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมชั้น ซึ่งมีนักเรียนจำนวนน้อย จึงได้นำนักเรียนต่างระดับชั้นมาเรียนรู้อยู่ร่วมกัน เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ การปรับตัวพฤติกรรม และสามารถช่วยแบ่งเบาภาระของครูผู้สอนที่มีอยู่อย่างจำกัด และประสบปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอน ซึ่งในภาคส่วนของรัฐบาลได้มีการกำหนดนโยบายการพัฒนาและยกระดับคุณภาพของสถานศึกษาขนาดเล็ก ในช่วงวัยระดับชั้นประถมศึกษาซึ่งจำเป็นต้องเน้นการมีทักษะพื้นฐาน คือ การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็นในกลุ่มสาระต่างๆ (สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552) และหากกล่าวถึงการอ่านออกเขียนได้แล้วก็มีความสำคัญครอบคลุมถึงทุกรายวิชา ในหลักสูตร เพราะทุกๆ รายวิชาต้องอาศัยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นสำคัญ หากนักเรียนมีอุปสรรคในด้านดังกล่าวแล้ว ก็จะส่งผลถึง การพัฒนาการเรียนรู้ในด้านอื่น ๆ ต่อไปหากผู้เรียนยังมีปัญหาด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน แล้วก็จะย่อมเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ในอนาคต ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถช่วยส่งเสริมพฤติกรรมกาฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ ก็คือวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง มีลำดับการสอนอย่างต่อเนื่อง เป็นกระบวนการชัดเจน และสอนโดยบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของภาษาที่เป็นทักษะสัมพันธ์ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540) ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการทางภาษาอย่างต่อเนื่องในระดับที่สูงขึ้นและเป็นกระบวนการที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การมีส่วนร่วมของนักเรียน การพัฒนาความคิดและการฝึกปฏิบัติจริง เน้นการมีปฏิสัมพันธ์เพื่อการสื่อสาร เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะทางภาษา และสามารถที่จะบูรณาการเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ และยังสามารถวิเคราะห์ข้อบกพร่องของผู้เรียนได้ง่ายจากผลงานที่ปฏิบัติทางภาษาในกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ซึ่งผู้เรียนก็ยังสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้ดีขึ้นด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2534) และนอกจากนี้จากการศึกษาร่างรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านหินเพิง หมู่ 9 ต.ห้วยบง อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2552) พบว่า ผลการประเมินด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีข้อเสนอแนะให้มีการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งมีความสอดคล้องกับผู้วิจัยที่ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้ในรายวิชาสังคมศึกษา เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นตามหลักสูตร และการพัฒนากิจกรรม การเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาควบคู่กับฝึกทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อมกันย่อมส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างหลากหลายทั้งเนื้อหาและทักษะพื้นฐาน สามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนของโรงเรียนบ้านหินเพิงได้บรรลุเป้าหมายในการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาสาระควบคู่กับ การฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเป็นวิชาหลัก และเป็นทักษะพื้นฐานการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง วีรชน คนกล้า เมืองย่าโม วิชาสังคมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 โรงเรียนบ้านหินเพิง จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูด วิชาสังคมศึกษา ที่ใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยให้นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
3. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษาโดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยให้นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในวิชาสังคมศึกษา

### นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) แบ่งออกเป็น 3 วงจรปฏิบัติ มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำวงจร และหลังเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 วงจร
2. วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึง กระบวนการสอนที่พัฒนาทักษะการฟัง อ่าน การพูด และการเขียน ที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน จัดกิจกรรมโดยให้การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ในวิชาสังคมศึกษา หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง วีรชน คนเมืองย่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ซึ่งนักเรียนจะเริ่มฝึกอ่าน ฟัง เขียนและพูด เรื่องต่าง ๆ โดยอาศัยการอิงแบบจากบทเรียน ที่ผู้สอนเสนอแนะให้ในชั้นประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันและอภิปราย/สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู/ทำไดอะแกรมสรุปความ ขั้นที่ 2 ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของผู้เรียนและอภิปรายร่วมกันขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกันในกลุ่ม / เขียนเรื่องของผู้เรียนเองในกลุ่มย่อยหรือตามลำพัง ขั้นที่ 4 อภิปราย สนทนา และวิจารณ์อรรถลักษณะร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องในเนื้อความที่เขียนในขั้นที่ 3 และขั้นที่ 5 ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนฝึกความแม่นยำและเสริมทักษะทางภาษา

3. หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง วีรชน คนกล้า เมืองย่าโม หมายถึง การจัดวางโครงสร้างของเรื่องวีรชน คนกล้า เมืองย่าโม และเรียบเรียงเนื้อหาของเรื่องโดยผสมผสานและเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม มาตรฐานการเรียนรู้ ส.1.1 สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม มาตรฐานการเรียนรู้ ส.2.1 สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ มาตรฐานการเรียนรู้ ส.4.3 และสาระที่ 5 ภูมิศาสตร์ มาตรฐานการเรียนรู้ ส.5.1 และนำมาจัดการเรียนรู้ร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่านมาตรฐานการเรียนรู้ ท.1.1 สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐานการเรียนรู้ ท.2.1 และสาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐานการเรียนรู้ ท.3.1 ในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จัดกิจกรรมการเรียนรู้

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เรื่อง วีรชน คนกล้า เมืองย่าโม วิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

5. เกณฑ์การผ่าน หมายถึง เกณฑ์คะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยให้นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป

6. ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถ ในจับใจความ จากการฟังเรื่องราวหรือเหตุการณ์

7. ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถ ในการสื่อความ การแสดงความคิดเห็นการตอบคำถาม ด้วยการพูด

8. ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการจับใจความจากเรื่องที่อ่าน

9. ทักษะการเขียน หมายถึง ความสามารถในการเขียนตัวอักษร หรือเรื่องราวที่กำหนด

10. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา วิชาสังคมศึกษา ในด้านการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ บรรยายการจัดการเรียนรู้ และประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความคิดเห็น ชนิด มาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ

## วิธีดำเนินการวิจัย

1. เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน เวลา 15 ชั่วโมง แบ่งเป็น 3 วงจรปฏิบัติ

2. กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ชั้นเรียนแบบเรียน รวมชั้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านหินเพิง อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา จำนวน 10 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการปฏิบัติการ ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง วีรชน คนกล้า เมืองย่าโม โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เรื่อง วีรชน คนกล้า เมืองย่าโม สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 จำนวน 12 แผน เวลา 15 ชั่วโมง

2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติการ

(1) บันทึกหลังการสอน

(2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำนองจร

3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

(1) แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำนองจร

(2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา

(3) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

## สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง วีรชน คนกล้า เมืองย่าโม วิชาสังคมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 โรงเรียนบ้านหินเพิง จังหวัดนครราชสีมา สามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

### สรุปผลการวิจัย

1) ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง วีรชน คนกล้า เมืองย่าโม วิชาสังคมศึกษา สามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ยังมีข้อบกพร่องมี

ปัญหาในแต่ละวงจร แต่สามารถทำกิจกรรมได้เสร็จในเวลา มีนักเรียน 3 คน มีลักษณะ การอ่านและเขียนค่อนข้างช้า นักเรียนไม่คุ้นเคยกับวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เนื้อหาที่ใช้เป็นเนื้อหาใหม่ และผู้วิจัยได้ปรับกิจกรรมให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู ทำให้นักเรียนทั้งหมดสามารถอ่านได้ และให้ร่วมกลุ่มกันทำกิจกรรม แต่ก็พบว่านักเรียนที่อ่านช้า และเขียนช้า ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่ม ผู้วิจัยจึงปรับกิจกรรมให้นักเรียนที่อ่านช้า เขียนช้ามาร่วมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกับครู โดยให้ฝึกอ่านทบทวนเนื้อหาเดิมและเนื้อหาใหม่ก่อนเพื่อนในชั้น และให้ฝึกการเขียนเรื่องตามนิทาน ส่วนนักเรียนคนอื่นให้ร่วมกลุ่มกัน และแยกกันเมื่อเขียนเรื่อง นักเรียนที่อ่านได้ช้า และเขียนช้าสามารถอ่านและเขียนได้เอง และนักเรียนส่วนใหญ่กล้าแสดงออกในการพูดนำเสนองานหน้าชั้น

2) ผลการพัฒนาทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูดในวิชาสังคมศึกษา พบว่า นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 78 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งเมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์พบว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ทั้งคะแนนและจำนวนนักเรียน

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา พบว่า มีนักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 73 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ซึ่งเมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์พบว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ทั้งคะแนนและจำนวนนักเรียน

4) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในวิชาสังคมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ( $\bar{X} = 2.10$ ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ด้าน และมีความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นอันดับที่ 1 ( $\bar{X} = 2.42$ ) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้เป็นอันดับที่ 2 ( $\bar{X} = 2.04$ ) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอันดับที่ 3 ( $\bar{X} = 1.85$ )

#### อภิปรายผล

1) ด้านการพัฒนาทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูด วิชาสังคมศึกษา ที่ใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่ได้จากแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง การอ่าน การเขียนและการพูด ท้ายหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งพบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ ที่ใช้วิธีสอนแบบมุ่ง

ประสบการณ์ภาษา เป็นวิธีการสอนที่มีการพัฒนามาเพื่อใช้ฝึกทักษะการฟัง การอ่าน การเขียนและการพูดสำหรับการสอนภาษา และในขั้นตอนการสอนแต่ละขั้นจะส่งเสริมให้นักเรียนสนใจ และรักการอ่าน การเขียนมากขึ้นเพราะนักเรียนเคยประสบความสำเร็จในการอ่าน และมีกำลังใจที่จะอ่านและเขียน และยังได้แสดงความสามารถเกี่ยวกับการวาดภาพ และการเขียนเรื่องด้วยตนเอง รวมทั้งการได้รับแบบอย่างที่ถูกต้องจากครู ซึ่งสามารถเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบซึ่งเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ทางภาษา โดยสอดคล้องกับ ทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานที่ การสอนภาษาแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจำเป็นต้องยึดบทเรียนหรือกิจกรรมนำเป็นหลัก โดยใช้เนื้อหาที่นักเรียนได้สร้างความคุ้นเคยมาช่วยในการฝึกทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540) และในกิจกรรมที่ครูจัดให้นักเรียนยังได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งในช่วงแรกของการจัดกิจกรรมนักเรียนที่มีทักษะการอ่าน การเขียนค่อนข้างช้า จะไม่สามารถทำกิจกรรมได้ แต่เมื่อครูมีการปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ และได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอจึงส่งผลให้นักเรียนที่อ่านช้า เขียนช้า มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นตามลำดับ ถึงแม้ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องจะได้คะแนนในแต่ละทักษะไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ที่สังเกตได้จากคะแนนการวัดทักษะท้ายวงจร นักเรียนที่มีความบกพร่องดังกล่าวได้ทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับระดับความสามารถทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถจดจำเรื่องราว และอ่านเขียนได้ด้วยตนเอง โดยสอดคล้องกับทฤษฎีการสอนอ่าน ที่ต้องดึงความสนใจ ประสบการณ์ เดิม ความจำ นั้นมาช่วยเมื่อเห็นคำก็จะนึกถึงสิ่งที่เคยอ่าน เคยเขียนจนสามารถอ่านและเขียนออกมาได้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540) นอกจากนี้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษายังสามารถช่วยให้ครูวิเคราะห์ความบกพร่องของผู้เรียนได้ง่าย จากผลงานที่ปฏิบัติในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งทำให้ครูสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนจัดกิจกรรมในขั้นต่อไปได้เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียนมากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร อินทร์หอม (2542) ได้ดำเนินการศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

รูปแบบที่ 2 กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจด้านการอ่านและความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู และผลการศึกษาวิจัยของ จิตมณี อะเมกอง (2545) ได้ดำเนินการศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน และจากการศึกษางานวิจัยยังไม่พบผลงานวิจัยที่ขัดแย้งกับผลการวิจัยนี้

จากหลักการจัดการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม 2545 ที่ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการพัฒนาตนเองได้ ตามศักยภาพ ต้องส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งการฟัง การพูด การเขียนและการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นของผู้เรียนในช่วงวัยนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) และในส่วนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาและช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะด้านการสื่อสาร เพื่อการติดต่อ สื่อสารกับผู้อื่น และได้พัฒนาตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552)

2) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 73 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่าเป็นผลเนื่องมาจากการได้ทำกิจกรรมทบทวนในเนื้อหาที่ได้เรียนผ่านมาแล้ว เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นของนักเรียน ประกอบกับวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีขั้นตอนการฝึกที่ให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาสาระอย่างสม่ำเสมอ จึงส่งผลให้สามารถทำคะแนนได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540) ที่จำเป็นต้องยึดบทเรียนหรือกิจกรรมนำเป็นหลัก เช่นเดียวกับการนำเนื้อหาที่นักเรียนมีประสบการณ์และความคุ้นเคยมาใช้ในกิจกรรม จะทำให้นักเรียนเรียนรู้จดจำ เข้าใจได้ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุจิตรา ทาสีราช (2545) ที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน และจากผลการวิจัยของ วิจิตรรัตน์ ศิลจันทร์ (2543) ที่ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับ การสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่พัฒนาโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 80.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวคิดเป็น ร้อยละ 84.38 และจากการศึกษา งานวิจัยยังไม่พบผลงานวิจัยที่ขัดแย้งกับผลการวิจัยนี้

3) ด้านการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในวิชาสังคมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความเห็นด้วยในด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นอันดับที่ 1 ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า จากการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ ก็จำเป็นต้องต้องใช้ทักษะพื้นฐานด้านการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูด เพื่อการติดต่อสื่อสาร และค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ เช่นกัน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540) ส่วนด้านบรรยากาศการเรียนรู้เป็นด้านที่นักเรียนมีความคิดเห็นเป็นอันดับที่ 2 เนื่องมาจากในขั้นตอนของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือ และแนะนำการฝึกฝนทักษะเป็นอย่างมาก ทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งทำให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู และกับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540) เป็นกระบวนการสอนที่เน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี และในด้านสุดท้ายด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ให้ ความคิดเห็นเป็นอันดับที่ 3 เนื่องจากมีนักเรียนที่ไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้ซึ่งมีปัญหาด้านการอ่านและเขียนได้ค่อนข้างช้า สะกดคำไม่ได้ จนเกิดความเบื่อหน่ายในขั้นตอนของการจัดกิจกรรมที่มี การปฏิบัติในขั้นตอนเดิมซ้ำ ๆ กัน จึงส่งผลต่อความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และทำให้มีระดับความคิดเห็นอยู่ในอันดับสุดท้าย และในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีปัญหาที่พบ คือ การทำกิจกรรมการฟังและเขียนตอบคำถาม นักเรียนจำคำตอบไม่ได้ เขียนซ้ำ

และต้องการเวลาในการทำกิจกรรมมากกว่านี้ การฝึกทักษะต้องใช้เวลานาน ไม่ควรเร่งรีบเกินไป ครูและนักเรียนต้องมีความอดทนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถพัฒนาทักษะให้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาในบริบทการเรียนรู้เพื่อการใช้ภาษาของ ไบรอัน เกรย์ (1987 อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2534) ที่บุคคลแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านการเรียนรู้ ฝึกฝน และทำความเข้าใจ ดังนั้นจึงต้องการเวลาในการเรียนรู้ และฝึกฝนที่แตกต่างกัน

### ข้อเสนอแนะ

#### ข้อเสนอแนะทั่วไป

1) จากผลการวิจัย นักเรียนที่มีปัญหาด้านการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูด สามารถนำวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามาพัฒนาเป็นรายบุคคล ให้ได้รับการฝึกฝน และทบทวนตามลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง

2) จากผลการวิจัย ด้านทักษะการฟัง การพูด โดยเฉพาะการอ่านและการเขียน ที่ครูจำเป็นต้องให้เวลาในการทำกิจกรรมมากขึ้น และต้องมีความอดทนในการฝึกฝน โดยเฉพาะครูที่ต้องค้นคว้ากิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

#### ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาวิจัยเป็นรายทักษะ หรือใช้ การศึกษาเป็นรายกรณี หลังจากทราบปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้หาทางแก้ไขและพัฒนาทักษะแต่ละด้านของนักเรียน ซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคลได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2) ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามาใช้ในการเรียนรู้ภาษา กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ที่มีการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมชั้น หรือในสถานศึกษาที่มีปัญหาหรือต้องการพัฒนาทักษะทางภาษาพื้นฐาน เช่น ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 เพื่อให้ การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

### เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.

\_\_\_\_\_. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

จิตมณี อะเมกอง. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ฐิติรัตน์ ศิลจันทร์. (2543). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ลัดดา ศิลาน้อย และคณะ. สรุปผลโครงการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางของ พ.ร.บ.

การปฏิรูปการศึกษา 2542 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม: ด้วยวิธี Lesson Study Approach. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ลัดดา ศิลาน้อย. (2548). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ

ด้วยนวัตกรรม Open Approach. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วัฒนาพร ระบับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.

สุจิตรา ทาลีราช. (2545). การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

รูปแบบที่ 2 เรื่อง บุญบั้งไฟเมืองยโสธร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สุภาพร อินทร์หอม. (2542). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทย  
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2  
กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกการประถมศึกษา  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). แนวทางการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็ก.  
ค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม 2553, จาก <http://smallschool.obec.go.th/n52.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). คู่มือครูแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย  
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- \_\_\_\_\_. (2540). การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. กรุงเทพฯ:  
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.  
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2552). ร่างรายงานผลการประเมินภายนอก  
สถานศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านหินเพิง หมู่ 9 ตำบลห้วยบง อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา.  
กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2534). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (เล่ม 2). กรุงเทพฯ:  
ประยูรวงศ์ พรินท์ตั้ง.